

ὕπασπιστοῦ τοῦ Ἑρμοῦ τὸ εἰρημένον χωρίον τῆς Φρυγίας· καὶ εἰς ἀνθρώπους μετεμορφώθησαν, ἵνα ἐξ ὀφείας μάθωσι τὰ περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφιλοξένησεν αὐτούς, μόνον δὲ τὸ πτωχὸν ἀνδρόγυνον, ὁ Φιλήμων καὶ ἡ Βαυκίς, τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρόνως καὶ τοὺς ἐφιλοξένησαν, ἠθέλησαν δὲ νὰ σφάζωσι καὶ μίαν χῆνα, τὴν μόνην ἣν εἶχον, ἵνα μαγειρεύσωσι διὰ τοὺς ξένους των· τότε αὐτοὶ ἐφανερώθησαν ὅτι ἦσαν θεοί, καὶ τὴν μὲν καλύβην μετεποίησαν διὰ θαύματος εἰς μεγαλοπρεπῆ ναόν, τὸ δὲ χωρίον ἐποίησαν λίμνην καὶ πάντες οἱ κάτοικοι ἐπνίγησαν. Ὁ Φιλήμων δὲ καὶ ἡ Βαυκίς, ἀναβάντες εἰς παρακείμενον ὄρος, κατὰ συμβουλήν τοῦ Διὸς, ἐσώθησαν. Ἐζήτησαν δὲ ὡς χάριν παρ' αὐτοῦ νὰ ὦσιν ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ καὶ νὰ ἀποθάγωσιν ἀμφοτέροι συγχρόνως, ὅπερ καὶ ἐγένετο, μεταμορφωθέντες αἴφνης εἰς δένδρα.»

Δ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

Συζυγικαὶ τρυφερότητες.

Ἦ σύζυγος.—Ξέρεις τι ἠθυμοῦμαι αὐτῇ τῇ στιγμῇ; Ποτὲ δὲν θὰ τὸ λησμονήσω· πῶς εἶχες μίαν ὄψιν ἡλιθίαν ὅταν ἦλθες νὰ με ζητήσης ὡς σύζυγον.

Ὁ σύζυγος.—Ἐχεις δίκαιον, ἀγάπη μου· ἤμουν τότε ἡλίθιος...